

คู่มือ

สำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว
ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

คู่มือ

สำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว
ที่ได้รับอนุญาตเร่ดอกรากในประเทศไทย

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว
กรมการจัดหางาน
สำนักงานปลัดชานแรงงานต่างด้าว
กรมการจัดหางาน

คู่มือ สำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว
กรมการจัดหางาน

สารบัญ

	หน้า
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	3
สัญญาจ้าง	7
สิทธิประโยชน์	11
วินัย ความปลอดภัย และสุขอนามัย	13
กฎหมายและข้อห้าม	16
การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย	23

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

ชื่อประเทศ	ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร (Bangkok)
พื้นที่	513,115 ตารางกิโลเมตร
เขตแดน	มีพรมแดนทางทิศตะวันออกติดประเทศลาวและ ประเทศกัมพูชา ทิศใต้ติดประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตกติด ประเทศเมียนมา ทิศเหนือติดประเทศเมียนมาและ ประเทศลาว
ประชากร	ประมาณ 66 ล้านคน
ภาษาราชการ	ภาษาไทย
ธงชาติ	เป็นธงไตรรงค์มีสามสี สีแดงหมายถึงชาติ สีขาวหมายถึง ศาสนา และสีน้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์
สกุลเงิน	บาท (THB)
การปกครอง	ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยโดยมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ศาสนา	ประชากรในประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท ร้อยละ 95 ศาสนาอิสลามร้อยละ 4 ศาสนาคริสต์และ ศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 1
วันหยุดและการทำงาน	หน่วยงานราชการทำงานวันจันทร์ – วันศุกร์ หยุดวันเสาร์และอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ หน่วยงานเอกชนส่วนใหญ่จะหยุดวันอาทิตย์และ วันหยุดนักขัตฤกษ์

ลักษณะภูมิประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในบริเวณ
ที่เรียกว่า “คาบสมุทรมอินโดจีน” ซึ่งหมายถึงดินแดนที่เชื่อมระหว่างกลาง

ของสองแผ่นดินใหญ่ คือ อินเดียทางตะวันตกและจีนทางตะวันออก ประเทศไทยตั้งอยู่ริมทวีปโดยติดกับทะเลถึง 2 ด้าน คือ ด้านอ่าวไทยและด้านทะเลอันดามัน ส่วนรูปร่างของประเทศไทยมีลักษณะคล้ายภาพสามภาพด้วยกัน คือ รูปกระสวยตักน้ำ หรือรูปชวานโบราณ หรือรูปหัวช้าง มิงวงทอดลงไปในทะเลได้

ลักษณะภูมิอากาศ

อากาศประเทศไทยเป็นอากาศแบบเขตร้อน อากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายน-พฤษภาคม เป็นฤดูร้อน ช่วงกลางเดือนพฤษภาคม-เดือนตุลาคม เป็นฤดูฝน ส่วนในเดือนพฤศจิกายน-กลางเดือนมีนาคม อากาศแห้งและหนาว ยกเว้นภาคใต้ที่มีอากาศร้อนชื้นตลอดทั้งปี จึงมีแค่สองฤดู คือ ฤดูร้อนกับฤดูฝน

สังคมและวัฒนธรรมของไทย

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีโครงสร้างแบบหลวมๆ มีความหลากหลายในเรื่องชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม แต่สามารถผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืนจนเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะ รักอิสระ ยึดมั่นในสถาบันศาสนา พระมหากษัตริย์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ยอมรับในระบบอาวุโสและระบบอุปถัมภ์ ไม่นิยมความรุนแรง ชอบการประนีประนอม และใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงในโลกโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคมนาคมสะดวกสบาย และมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภค ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำเนินชีวิตบางประการทั้งในเมืองและชนบท มีความเป็นมิตรกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะประชาคมอาเซียน

สังคมไทยยังคงรักษาสังคมแบบเครือญาติ เคารพผู้ที่รักและนับถือรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะในสังคมชนบทที่ร่วมใจทำบุญตามเทศกาล เช่น การทำบุญวันสงกรานต์เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว การนำของขวัญและน้ำอบไปรดน้ำขอพรจากบิดามารดาและญาติผู้ใหญ่

มารยาทไทย

1. คนไทยทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมกล่าวคำว่า “สวัสดี”
2. คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันและกันแสดงถึงความเป็นมิตรไมตรี แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
3. เมื่อได้ยินเพลงชาติไทย ควรยืนตรงเพื่อแสดงถึงการให้เกียรติและเคารพต่อสถาบันชาติ
4. เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมีในโรงมหรสพหรือโรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นใดทุกคนควรยืนตรง เพื่อแสดงความเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
5. ควรถอดรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน หรือศาสนสถาน เช่น อุโบสถวิหาร เป็นต้น
6. เมื่อได้รับเชิญหรือไปเยี่ยมเยียนผู้ใด ควรจะมีของฝากไปมอบให้เพื่อแสดงน้ำใจไมตรี และเจ้าของบ้านควรเตรียมของต้อนรับแขกผู้มาเยือนด้วย
7. คนไทยเรียกกันด้วยชื่อจริง เมื่อสนิทและคุ้นเคยกันจะเรียกชื่อเล่นพร้อมคำนำหน้าว่า “คุณ” เพื่อความสุภาพ
8. คนไทยนิยมรับประทานอาหารด้วยช้อนและส้อม
9. คนไทยจะให้ความเคารพนับถือ โดยให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสกว่าและบุคคลสำคัญ

10. เมื่อรับประทานอาหารร่วมกัน คนไทยให้เกียรติผู้อาวุโสกว่า รับประทานก่อน

สิ่งที่ไม่ควรทำ

1. ไม่ควรแสดงกิริยาลบหลู่ ดูหมิ่น สถาบันเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไทย

2. คนไทยถือว่าศีรษะเป็นสิ่งสูงสุด ไม่ควรจับหรือส่งสิ่งของ ข้ามศีรษะซึ่งถือว่าไม่สุภาพ

3. คนไทยถือว่าเท้าเป็นของต่ำ ไม่ควรใช้เท้าชี้ เจีย หรือเดินข้าม บุคคล หรือสิ่งของ เช่น อาหาร หนังสือ เป็นต้น

4. พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่คนไทยให้ความเคารพ ไม่ควรกระทำการใดๆ ที่แสดงถึงการลบหลู่ ดูหมิ่น เช่น การปีนป่าย หรือการนำไปวางในที่ที่ไม่เหมาะสม

5. ไม่ควรแต่งกายด้วยชุดสีดำในงานพิธีมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เยี่ยมผู้ป่วย วันเกิด เป็นต้น

6. ไม่ควรแสดงความรักด้วยการกอดจูบในที่สาธารณะ หรือเขตศาสนสถาน

7. ไม่ควรแต่งกายไม่สุภาพ เช่น นุ่งสั้น หรือชุดเปิดไหล่ เมื่อเข้าไปศาสนสถาน หรือสถานที่สำคัญ

8. ไม่ควรกระทำการใดๆ ให้ผู้อื่นอับอาย เสียหน้าในที่สาธารณะ หรือต่อหน้าสาธารณชน

9. ไม่ควรทักทายคนไทยโดยเฉพาะสุภาพสตรีด้วยการโอบกอด หรือจูบ

10. ไม่พูดคุ้ยหรือเคี้ยวอาหารเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร

สัญญาจ้าง

สัญญาจ้างงานเป็นเสมือนคู่มือในการปฏิบัติงาน ต้องอ่านให้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ศึกษารายละเอียดและลักษณะการทำงานให้เข้าใจและปฏิบัติให้ถูกต้อง ดังนี้

1. สัญญาจ้างต้องระบุตำแหน่งงานและอัตราค่าจ้าง (ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ) และต้องระบุวันที่จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

2. ต้องระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนว่าเป็นสัญญาทำงาน 1 ปี หรือ 2 ปี พร้อมระบุสถานที่ทำงาน

3. ชั่วโมงการทำงานปกติไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน ถ้าเกินจากชั่วโมงทำงานปกติต้องได้รับค่าล่วงเวลา และใน 1 สัปดาห์ทำงาน 6 วัน

4. นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์โดยได้รับค่าจ้างสัปดาห์ละ 1 วัน และวันหยุดประเพณีไทยโดยได้รับค่าจ้างปีละ 13 วัน และเมื่อลูกจ้างทำงานครบหนึ่งปี นายจ้างตกลงจัดให้ลูกจ้างหยุดพักผ่อนประจำปี โดยได้รับค่าจ้างเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน

5. ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาทำงานปกติ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้ลูกจ้างในอัตรา 1.5 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดนายจ้างต้องจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างในอัตรา 2 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง

6. นายจ้างตกลงจัดอาหารให้ลูกจ้างทุกวันทำงาน วันละ 3 มื้อ โดยค่าใช้จ่ายให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง

7. นายจ้างตกลงจะจัดที่พักอาศัยที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะให้แก่ลูกจ้าง โดยค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

8. นายจ้างตกลงจัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างตลอดระยะเวลาของสัญญาตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ กำหนด

9. นายจ้างจะจ่ายค่าเดินทางของลูกจ้างถึงประเทศไทย รวมทั้งจัดพาหนะรับส่งลูกจ้างจนถึงที่พักและจ่ายค่าโดยสารกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างในกรณีทำงานครบสัญญา ยกเว้นกรณีที่เป็นความผิดของลูกจ้างหรือลูกจ้างเป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา

10. ลูกจ้างต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของบริษัทนายจ้าง ซึ่งกำหนดขึ้นภายใต้เงื่อนไขกฎหมาย และให้ความเคารพต่อขนบธรรมเนียมประเพณีไทย/ลูกจ้างต้องทำงานให้กับนายจ้างเท่านั้นไม่ไปทำงานให้กับบุคคลอื่น/ลูกจ้างต้องไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะข่มขู่ประทุ้วงหรือรวมตัวกระทำการในสิ่งผิดกฎหมาย

11. กรณีนายจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญานายจ้างต้องบอกกล่าวให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน หรือจ่ายเงินค่าจ้าง 1 เดือน แทนการบอกเลิกสัญญา หรือให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงานไทย รวมทั้งนายจ้างต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศให้แก่ลูกจ้างด้วย/กรณีลูกจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญาลูกจ้างต้องบอกกล่าวให้นายจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน และต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศด้วยตนเอง

12. นายจ้างจะต้องอพยพลูกจ้างไปอยู่ในสถานที่ปลอดภัยเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ เช่น ภัยธรรมชาติ การจลาจล การสู้รบ หรือการสงคราม และถ้าสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้ทำงานต่อไป นายจ้างต้องส่งลูกจ้างกลับประเทศโดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด/เงื่อนไขอื่นที่มีได้ระบุในสัญญานี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

กรณีทำงานในเรือประมงทะเล ต้องใช้สัญญาจ้างในงานประมงทะเล มีรายละเอียด ดังนี้

1. สัญญาจ้างต้องระบุตำแหน่งงาน/วันเริ่มทำงาน/กรณีสัญญาจ้าง มีกำหนดระยะเวลาให้ระบุวันสิ้นสุดสัญญาด้วย
2. นายจ้างจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ลูกจ้างดังนี้
 - 2.1 ค่าจ้างจ่ายให้วันละ/เดือนละ ไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ให้กำหนดรายละเอียด เงื่อนไข และวิธีการจ่าย)
 - 2.2 ส่วนแบ่งตามมูลค่าของสัตว์น้ำที่จับได้ให้เป็นไปตามที่ตกลง (ระบุจำนวนเงินหรือเปอร์เซ็นต์ที่แบ่งจ่ายโดยกำหนดรายละเอียด เงื่อนไข และวิธีการจ่าย)
 - 2.3 เงินอื่นๆ (ถ้ามี) ให้เป็นไปตามที่ตกลง (ให้กำหนดรายละเอียด เงื่อนไข และวิธีการจ่าย)
3. นายจ้างต้องจัดเวลาพักให้ลูกจ้างมีเวลาพักไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ในระยะเวลาการทำงาน 24 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 77 ชั่วโมง ในระยะเวลาการทำงาน 7 วัน
4. นายจ้างเป็นผู้จัดสวัสดิการ ดังนี้
 - 4.1 จัดให้มีอาหารและน้ำดื่มที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ ห้องส้วม เวชภัณฑ์ และยาเพื่อใช้ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานและระยะเวลาการใช้ชีวิตบนเรือ
 - 4.2 สวัสดิการอื่นๆ ถ้ามีให้ระบุ
5. นายจ้างมีหน้าที่จัดเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงานบนเรือซึ่งมีมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ดังกล่าวก่อนการทำงาน
6. ลูกจ้างต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ลุล่วงไปโดยถูกต้อง และสุจริต ไม่จงใจขัดคำสั่งของนายจ้างอันชอบด้วยกฎหมาย หรือละทิ้งหน้าที่ หรือกระทำการอื่นใดให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

7. ลูกจ้างมีสิทธิติดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ/ศูนย์ประสานแรงงาน
ประมง/ครอบครัว

8. เงื่อนไขอื่นที่มีได้ระบุในสัญญานี้ ให้นายจ้างและลูกจ้าง
ปฏิบัติตามกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. 2557
เว้นแต่กรณีที่นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ก็ให้เป็นไปตามนั้น

สิทธิประโยชน์

ประกันสังคม

แรงงานต่างด้าวซึ่งเป็นผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิด้านการรักษาพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลหรือเครือข่ายของสถานพยาบาลนั้น โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยต้องขึ้นทะเบียนและจ่ายเงินสมทบเข้าสู่ระบบประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ดังนี้

1. กองทุนประกันสังคม แรงงานต่างด้าวต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมและจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคมในอัตรา 5% ของค่าจ้าง นายจ้างจ่ายสมทบ 5% รัฐบาล 2.75% ได้รับสิทธิประโยชน์ 7 กรณี คือ กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย ทูพพลภาพตาย ซึ่งไม่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน

2. กองทุนเงินทดแทน นายจ้างของแรงงานต่างด้าวเป็นผู้จ่ายสมทบฝ่ายเดียวในอัตรา 0.2 - 1% ของค่าจ้างตามความเสี่ยงของประเภทกิจการ โดยได้รับสิทธิประโยชน์ในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ทูพพลภาพ สูญหายหรือตายเนื่องจากการทำงาน

กลุ่มแรงงานต่างด้าวนำเข้าตาม MOU ที่ทำงานในประเภทงานรับใช้ในบ้าน เกษตร ปศุสัตว์ ประมง ค่าขายที่มีใช้ธุรกิจ ไม่ต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคม แต่สามารถเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข โดยการซื้อประกันสุขภาพ 1,600 บาทต่อปี

สิทธิประกันสุขภาพ

สิทธิการรักษาพยาบาลตามระบบประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข แรงงานต่างด้าวต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพและทำประกันสุขภาพกับสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด ซึ่งต้องชำระค่าตรวจสุขภาพ 500 บาท และค่าประกันสุขภาพ 1,600 บาท ต่อปี จึงจะได้เข้าสู่ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าเช่นเดียวกับคนไทย การขอรับบริการตามโครงการประกันสุขภาพนั้น สามารถเลือกสถานพยาบาลที่ต้องการเข้ารับการรักษายาบาล แรงงานต่างด้าวสามารถใช้สิทธิเข้ารับการรักษายาบาลได้ ณ สถานพยาบาลที่แจ้งไว้ในครั้งแรก

วินัย ความปลอดภัย และสุขอนามัย

ข้อพึงปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

1. ห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณโรงงาน ยกเว้นบริเวณที่อนุญาตให้สูบได้
2. ห้ามบ้วนน้ำลายลงบนพื้น หรือในบริเวณที่ทำงาน
3. ทิ้งขยะมูลฝอยในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น
4. แต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน
5. ตรวจสอบสภาพของเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ใช้งานว่าอยู่ในสภาพพร้อม
6. ไม่ใช่เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ เมื่อยังไม่ได้รับคำแนะนำวิธีการใช้
7. สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายทุกครั้ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่อาจเกิดอันตราย
8. ไม่เล่น หรือหยอกล้อกันในขณะที่ปฏิบัติงาน
9. ถ้าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งานชำรุดขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งผู้ควบคุมทราบทันที
10. ถ้าเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งผู้ควบคุมทราบทันที
11. เมื่อเลิกปฏิบัติงานต้องทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งาน ตลอดจนพื้นที่ทำงาน
12. ห้ามนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใดๆ ออกนอกบริเวณพื้นที่ทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต
13. ต้องศึกษาและปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในสถานที่ทำงานอย่างเคร่งครัด

การป้องกันอุบัติเหตุ

1. การทำงานบนที่สูงต้องสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายช่วยชีวิตขณะปฏิบัติงาน

2. ไฟฟ้าช็อต อันตรายที่ป้องกันได้โดย

- ไม่ใช่เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่บกพร่อง
- ไม่ใช่สายไฟเปลือยต่อปลั๊กไฟ
- ไม่ใช่สายไฟฝุ่กร่อน หลุดลู่เยือก เปื้อนน้ำมันหรือเสื่อมสภาพ
- เรียนรู้เกี่ยวกับอันตรายของไฟฟ้า
- ห้ามใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าขณะตัวเปียก

3. การยกเคลื่อนย้ายของอย่างปลอดภัยและไม่ปวดหลัง ต้องปฏิบัติให้ถูกวิธี ถ้ายกไม่ไหวให้ใช้รถเข็นช่วย ถ้ายกคนเดียวไม่ไหว ให้เรียกเพื่อนมาช่วยยก เท่านั้นก็สามารถป้องกันอาการบาดเจ็บกระดูกสันหลังจากการยกของหนักๆ ได้แล้ว

4. เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเพลิงไหม้และวิธีใช้ถังดับเพลิง

5. เรียนรู้เครื่องหมายความปลอดภัย

โปรดหลีกเลี่ยงและระมัดระวัง

1. การทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมกับงาน

2. การเข้าไปในสถานที่อันตราย เช่น บริเวณเครื่องจักรกำลังทำงาน การยืนใต้ของที่แขวนอยู่สูง การเดินในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย

3. การตรวจเช็คอุปกรณ์ การทำความสะอาด การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบเครื่องจักรในขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงานอยู่หรือกำลังยกลอยหรือกำลังร้อนอยู่

4. การเดินเครื่องจักรทันทีโดยไม่มีการให้สัญญาณเตือนแก่ผู้อื่น
ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง หรือไม่ได้ตรวจเช็คความปลอดภัยก่อนเดินเครื่อง

5. การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือใช้
ไม่เหมาะสม หรือใช้ไม่ถูกต้อง หรือสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่ปลอดภัย

จงเชื่อมั่นว่า “อุบัติเหตุจะเป็นศูนย์ได้ถ้าทุกคนมีความ
ระมัดระวังในการปฏิบัติงานของตน

สุขอนามัยพื้นฐาน

ได้แก่การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เพื่อการมีสุขภาพกาย ที่แข็งแรง
และสุขภาพจิตที่ดี แนะนำโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริม
สุขภาพ มีดังนี้

1. กินอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบห้าหมู่
2. ออกกำลังกายครั้งละ 30 นาที อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง
อย่างสม่ำเสมอ
3. รู้จักควบคุมอารมณ์อย่างเหมาะสม
4. สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งในบ้านและในชุมชน
5. หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรคต่างๆ
6. งดอบายมุข บุหรี่ สุรา ยาเสพติด การพนัน และสำส่อนทางเพศ

กฎหมายและข้อห้าม

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541

การปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน

นายจ้างต้องปฏิบัติต่อลูกจ้างชายและหญิงเท่าเทียมกันในการจ้างงาน เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้

เวลาทำงานปกติ

งานทุกประเภท ไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน

งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน

การทำงานล่วงเวลา

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง แต่ถ้าเป็นงานซึ่งต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือเป็นงานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น

การทำงานในวันหยุด

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง เว้นแต่งานที่ต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน และงานฉุกเฉิน หรือกิจการโรงแรม สถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สนามคม หรือสถานพยาบาล นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น

เวลาพัก

ไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง หลังจากลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 5 ชั่วโมงติดต่อกัน

สำหรับลูกจ้างเด็ก หลังจากทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมงติดต่อกัน

วันหยุด

วันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์

วันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่า 13 วัน/ปี โดยรวมวันแรงงานแห่งชาติ

ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน/ปี

วันลา

ลาป่วย ได้เท่าที่ป่วยจริง ได้รับค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 30 วัน/ปี

ลากิจ ได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับการทำงาน

วันลาเพื่อคลอดบุตร ลูกจ้างหญิงมีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตรครรภ์หนึ่งไม่เกิน 90 วัน นับรวมวันหยุดที่มีระหว่างวันลาด้วยโดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน 45 วัน

ค่าจ้าง

จ่ายไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง และไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ค่าล่วงเวลาในวันทำงาน

จ่ายไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง

ค่าชดเชย

นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างเมื่อเลิกจ้างลูกจ้างโดยไม่มี ความผิดในอัตราตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

นายจ้างมีสิทธิเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนา แก่นายจ้าง

(2) จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

(3) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(4) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของนายจ้างอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และนายจ้างได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว ทั้งนี้หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงนายจ้างไม่จำเป็นต้องตักเตือน

(5) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุผลอันควร

(6) ได้รับความจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. 2557

ในกิจการประมงทะเลที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไป นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. ห้ามหักค่าจ้างลูกจ้าง ยกเว้นเป็นการหักตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541

2. ห้ามเรียกหรือรับหลักประกันจากลูกจ้าง เว้นแต่เป็นงานตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง พ.ศ. 2551

3. ห้ามรับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงาน

4. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

5. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ในระหว่างการทำงาน 24 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 77 ชั่วโมง ในระยะเวลาการทำงาน 7 วัน

6. ต้องจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกัน จำนวนสองฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ
7. ต้องนำตัวลูกจ้างไปรายงานตัวต่อพนักงานตรวจแรงงาน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นับแต่วันทำสัญญาจ้าง
8. กรณีที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปนายจ้างต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้าง เอกสารการจ่ายค่าจ้าง ค่าทำงานในวันหยุดเป็นภาษาไทยเก็บไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ
9. ต้องจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง เงินส่วนแบ่งให้จ่ายตามที่ตกลงกันแต่ไม่เกิน 3 เดือนครั้ง หากผิดนัดการจ่ายให้จ่ายดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี ในกรณีจึงใจให้จ่ายเงินเพิ่ม ร้อยละ 15 ทุก 7 วัน
10. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปีในปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถ้าให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดให้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 1 เท่า
11. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริงโดยได้รับค่าจ้างปีหนึ่ง ไม่เกิน 30 วัน
12. ต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าจ้างขั้นต่ำกรณีที่ลูกจ้างไปตกค้างอยู่ในต่างประเทศเพราะทำงานให้นายจ้าง
13. ต้องดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับสถานที่ที่รับลูกจ้างเข้าทำงานในกรณีเรืออัปปาง ลูกจ้างประสบอันตราย บาดเจ็บ หรือเสียชีวิต หากหน่วยงานราชการเป็นผู้ส่งตัวลูกจ้างกลับให้มีสิทธิไล่เบี้ยเงินที่ได้จ่ายไปคืนจากนายจ้าง
14. ให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือ สุขภาพอนามัย สภาพความเป็นอยู่ และอุปกรณ์ความปลอดภัยบนเรือก่อนทำงาน

คำแนะนำขณะทำงานในประเทศไทย

- ห้ามทำผิดกฎหมาย ได้แก่ กฎหมายพื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมายอาญาและยาเสพติด ห้ามเล่นการพนันทุกชนิด ห้ามครอบครองอาวุธปืน ห้ามขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่หรือขับในขณะเมาสุรา เป็นต้น
- ห้ามดื่มสุราและของมึนเมา ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการทะเลาะวิวาทและอาชญากรรม
- ต้องเคารพและปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมและเรียนรู้มารยาทไทย
- ต้องพกใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวและพร้อมแสดงเมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
- มีมารยาทในการใช้บริการสาธารณะ เช่น ไม่แย่งขึ้นลงรถโดยสาร ไม่สูบบุหรี่ในที่ห้าม
- เคารพและเชื่อฟังนายจ้างตลอดจนหัวหน้างาน
- รู้จักรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง และบำรุงรักษาสุขภาพจิตให้สมบูรณ์อยู่เสมอ
- รู้ทักษะและหน้าที่เพื่อที่จะทำงานกับนายจ้างตามสัญญาจ้าง
- มีความประพฤติดี สุภาพกับทุกคน
- มีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ทั้งกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงาน
- ต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทันทีที่ประสบปัญหาหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากนายจ้าง
- ไม่ปลอมเอกสารราชการทุกชนิด
- หากจะลาออกจากงานต้องแจ้งให้นายจ้างทราบล่วงหน้า
- ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงานชาติเดียวกันหรือคนต่างชาติ หรือกับนายจ้าง
- รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ปฏิบัติงานด้วยความอดทน และซื่อสัตย์

- เคารพกฎจราจร และป้ายเตือนต่างๆ
- ช่วยเหลือและเป็นมิตรกับนายจ้าง เพื่อนร่วมงาน และคนในท้องถิ่น

- อย่าหลงเชื่อผู้ที่แอบอ้างว่าสามารถช่วยเหลือให้ท่านอยู่หรือทำงานในประเทศไทยหรือดำเนินการเรื่องเอกสาร เช่น พาสปอร์ต วีซ่า เพราะท่านอาจถูกหลอกลงให้เสียสิทธิที่ถูกต้องและเสียค่าใช้จ่ายฟรี ขอให้ติดต่อกับหน่วยงานของทางราชการเท่านั้น

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551

1. คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ห้ามมิให้บุคคลใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งมีใบอนุญาตทำงานกับตนเพื่อทำงานตามประเภทหรือลักษณะงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ณ ห้องที่หรือสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ผู้ใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทและถ้าคนต่างด้าวนั้นไม่มีใบอนุญาต ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน

3. คนต่างด้าวต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัว หรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงาน หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

4. ไม่เปลี่ยนนายจ้างโดยไม่ได้รับอนุญาต คนต่างด้าวต้องทำงานกับนายจ้างที่ระบุในสัญญาและขอใบอนุญาตทำงานเท่านั้น ไม่สามารถเปลี่ยนนายจ้างได้ ยกเว้นภายใต้เงื่อนไข 4 กรณี คือ นายจ้างตาย นายจ้างล้มละลาย นายจ้างทำร้ายร่างกายลูกจ้าง และนายจ้างไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างแรงงาน หรือกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย

1. สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวประจำประเทศไทย เลขที่ 520,502/1-3 ถนนประชาอุทิศ แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 0-2539-6667 โทรสาร 0-2539-6678
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย Hot line 191
3. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ Hot line 1669
(เจ็บป่วยฉุกเฉินบริการฟรี 24 ชั่วโมง)
4. กรมการจัดหางาน www.doe.go.th หรือ Hot line 1694 หรือ
สำนักงานจัดหางานจังหวัดทุกจังหวัด
5. หากไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการจ้างงานลูกจ้างสามารถร้องเรียน
ได้ที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน www.labour.go.th หรือ
Hot line 1546 หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
จังหวัดทุกจังหวัด
6. หากถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ติดต่อ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ
มนุษยชนแห่งชาติ
โทรศัพท์ 0-2141-3800, 0-2141-3900
หรือ Hot line 1377 หรือ www.nhrc.co.th
7. สงสัยหรือพบเห็นการค้ามนุษย์ แจ้งได้ที่สำนักงานพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ในจังหวัดนั้นๆ หรือศูนย์ประชาบดี
Hot line 1300
8. รับแจ้งปัญหาแรงงานต่างด้าว www.doe.go.th/helpme

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
2. สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
3. สำนักงานจัดหางานจังหวัดสกลนคร กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน

ຄູ່ມື

ສໍາລັບອົບຮົມແຮງງານຕ່າງດ້າວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຮັດວຽກໃນປະເທດໄທ

ຫ້ອງການບໍລິຫານແຮງງານຕ່າງດ້າວ
ກົມການຈັດຫາງານ

ສາລະບັນ

	ໜ້າ
ຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບປະເທດໄທ	25
ສັນຍາຈ້າງ	29
ສິດປະໂຫຍດ	33
ວີໂນ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂາອະນາໄມ	35
ກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ	38
ການຂໍຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນປະເທດໄທ	44

ຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບປະເທດໄທ

ຊື່ປະເທດ	ລາດຊະອານາຈັກໄທ (Kingdom of Thailand)
ເມືອງຫຼວງ	ກຸງເທບມະຫານະຄອນ (Bangkok)
ເນື້ອທີ່	513,115 ກິໂລຕາແມັດ
ເຂດແດນ	ມີຊາຍແດນທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບປະເທດລາວ ແລະ ປະເທດກຳປູເຈຍ, ທິດໃຕ້ຕິດກັບມາເລເຊຍ, ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບປະເທດມຽນມາ, ທິດເໜືອ ຕິດກັບປະເທດມຽນມາ ແລະ ປະເທດລາວ
ປະຊາກອນ	ປະມານ 66 ລ້ານຄົນ
ພາສາທາງການ	ພາສາໄທ
ທຸງຊາດ	ເປັນທຸງໄຕຣິງມີສາມສີ, ສີແດງໝາຍເຖິງຊາດ, ສີຂາວໝາຍເຖິງສາດສະໜາ ແລະ ສີຟ້າໝາຍເຖິງ ມະຫາກະສັດ
ສະກຸນເງິນບາດ	(THB)
ການປົກຄອງ	ປະເທດໄທປົກຄອງດ້ວຍລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍມີພະມະຫາກະສັດເປັນປະມຸກ
ສາສະໜາ	ປະຊາກອນໃນປະເທດໄທນັບຖືສາສະໜາພຸດ ຮ້ອຍລະ 95%, ສາສະໜາອິດສະລາມ 4%, ສາສະໜາຄຣິສ ແລະ ອື່ນໆ ຮ້ອຍລະ 1%
ວັນພັກ ແລະ ການເຮັດວຽກ	ພາກລັດຖະການເຮັດວຽກແຕ່ວັນຈັນ-ວັນສຸກ, ພັກເສົາ ແລະ ອາທິດ ແລະ ວັນພັກທາງລັດຖະການ. ພາກ ເອກະຊົນຈະພັກວັນອາທິດ ແລະ ວັນພັກລັດຖະການ

ລັກສະນະພູມສັນຖານປະເທດ

ປະເທດໄທຕັ້ງຢູ່ເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ບໍລິເວນທີ່ເອີ້ນວ່າຄາບມະຫາສະມຸດອິນໂດຈີນ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງດິນແດນ ທີ່ເຊື່ອມລະຫວ່າງກາງຂອງສອງແຜ່ນດິນ ໃຫຍ່ຄືອິນເດຍທາງຕາເວັນຕົກແລະຈີນທາງຕາເວັນອອກ. ປະເທດໄທຕັ້ງຢູ່ຂອບທະວີບ ເຊິ່ງຕິດກັບທະເລຮອດ 2 ເບື້ອງຄື ເບື້ອງອ່າວໄທ ແລະ ເບື້ອງທະເລອັນດາມັນ. ສໍາລັບຮູບຮ່າງຂອງປະເທດໄທ ແມ່ນມີລັກສະນະຄືກັບຮູບສາມຮູບນໍາກັນ ຄື ຮູບກະບວຍຕັກນໍ້າ, ຮູບຂວານບູຮານ ຫຼື ຮູບຫົວຊ້າງ ມົງວຽງລົງໄປໃນທະເລໃຕ້.

ລັກສະນະອາກາດ

ອາກາດປະເທດໄທ ເປັນອາກາດແບບເຂດຮ້ອນ. ອາກາດທີ່ຮ້ອນທີ່ສຸດແມ່ນ ເດືອນເມສາ-ພຶດສະພາ ແມ່ນລະດູຮ້ອນ, ຊ່ວງກາງເດືອນພຶດສະພາ-ເດືອນຕຸລາ ແມ່ນລະດູຝົນ. ສໍາລັບໃນເດືອນພະຈິກ-ກາງເດືອນມີນາ ອາກາດແຫ້ງ ແລະ ໜາວ, ຍົກເວ້ນພາກໃຕ້ ທີ່ມີອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມຕະຫຼອດປີ ຈຶ່ງມີແຕ່ສອງລະດູຄື ລະດູຮ້ອນ ກັບລະດູຝົນ.

ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທໍາຂອງໄທ

ສັງຄົມໄທເປັນສັງຄົມທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ມີໂຄງສ້າງແບບລວມໆ, ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງເຊື້ອຊາດ, ສາສະໜາແລະ ວັດທະນະທໍາ. ແຕ່ສາມາດປະສົມປະສານກັນໄດ້ຢ່າງກົມກືນ ຈົນກາຍເປັນສັງຄົມທີ່ມີລັດສະນະສະເພາະ, ມີອິດສະລະ, ຍືດໝັ້ນໃນສະຖາບັນສາສະໜາພະມະຫາກະສັດ, ມີທະນົບທໍານຽມປະເພນີທີ່ດີງາມ, ມີເອກະລັກເປັນຂອງຕົນເອງ, ຍອມຮັບໃນລະບົບອາວຸໂສ ແລະ ລະບົບອຸປະຖໍາ, ບໍ່ນິຍົມຄວາມຮຸນແຮງ, ມັກການປານີປານອມ ແລະ ໃຊ້ຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ. ໃນປະຈຸບັນໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກການປ່ຽນແປງ.

ໃນໂລກໂລກາວິວັດທີ່ເຕັກໂນໂລຢີມີການພັດທະນາຢ່າງວຽວໄວ, ການຄົມມະນາຄົມທີ່ສະດວກສະບາຍ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງຄ່ານິຍົມໃນການບໍລິໂພກ, ເຮັດໃຫ້ວິທີໃນການດໍາລົງຊີວິດບາງຢ່າງປ່ຽນໄປທັງໃນເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ, ມີ

ຄວາມເປັນມິດກັບຄົນຕ່າງປະເທດໂດຍສະເພາະປະຊາຄົມອາຊຽນ.

ສັງຄົມໄທຍັງຮັກສາສັງຄົມແບບເຄືອຍາດ, ເຄົາລົບຜູ້ທີ່ຮັກ ແລະ ນັບຖື ຮ່ວມກຸ່ມກັນຢ່າງໜຽວແໜ້ນ ໂດຍສະເພາະໃນສັງຄົມຊົນນະບົດ ທີ່ຮ່ວມໃຈກັນເຮັດບຸນ ຕາມເທດສະການ ເຊັ່ນ: ການເຮັດບຸນມື້ປີໃໝ່ ເພື່ອອຸທິດສ່ວນກຸສົນໃຫ້ບັນພະບຸລຸດທີ່ ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ, ການເອົາຂອງຂວັນ ແລະ ນ້ຳຫອມ ໄປທົດນ້ຳຂໍພອນຈາກພໍ່ແມ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ.

ມາລະຍາດໄທ

1. ຄົນໄທທັກທາຍ ແລະ ສະແດງຄວາມເຄົາລົບດ້ວຍການນົບໄຫວ້ ພ້ອມກ່າວຄຳວ່າສະຫວັດດີ
2. ຄົນໄທມັກສິ່ງຮອຍຍິ້ມໃຫ້ກັນ ແລະ ກັນ ສະແດງເຖິງຄວາມເປັນມິດໄມຕິ ເຖິງວ່າຈະບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກກັນມາກ່ອນ.
3. ເມື່ອໄດ້ຍິນເພງຊາດໄທ ຄວນຈະຍິນກົງເພື່ອສະແດງເຖິງການໃຫ້ກຽດ ແລະ ເຄົາລົບຕໍ່ສະຖາບັນຊາດ.
4. ເມື່ອໄດ້ຍິນເພງສັນລະເສີນພະບາລະມີໃນໂຮງມະໂຫລະສິບ ຫຼື ໂຮງຮູບເງົາ ຫຼື ສະຖາບັນອື່ນໆ ທຸກຄົນຄວນຍິນກົງ ເພື່ອສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ສະຖາບັນພະມະຫາກະສັດ.
5. ຄວນປົດເກີບເມື່ອເຂົ້າບ້ານ ຫຼືສະຖານທີ່ສາສະໜາ ເຊັ່ນ: ໂບດວິຫານເປັນຕົ້ນ.
6. ເມື່ອໄດ້ຮັບເຊີນ ຫຼື ໄປຢ້ຽມຢາມຜູ້ໃດ, ຄວນຈະມີຂອງຕ້ອນໄປມອບໃຫ້ ເພື່ອສະແດງນ້ຳໃຈໄມຕິ ແລະ ເຈົ້າຂອງບ້ານ ຄວນກຽມເຄື່ອງຂອງຕ້ອນຮັບແຂກຜູ້ມາຢ້ຽມ ດ້ວຍ.
7. ຄົນໄທເອີ້ນກັນດ້ວຍຊື່ແທ້, ເມື່ອສະນິດ ແລະ ສິ່ງເຄີຍກັນ ຈະເອີ້ນຊື່ຫຼິ້ນ ພ້ອມຄຳານໜ້າວ່າ ຄຸນ ເພື່ອຄວາມສຸພາບ.
8. ຄົນໄທນິຍົມຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍບ່ວງ ແລະ ສ້ອມ.
9. ຄົນໄທຈະໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ດ້ວຍການໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ອາວຸໂສກວ່າ ແລະ ບຸກຄົນສຳຄັນ.
10. ເມື່ອຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມກັນຄົນໄທໃຫ້ກຽດຜູ້ອາວຸໂສກວ່າ ຮັບປະທານກ່ອນ.

ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ

1. ບໍ່ຄວນສະແດງກິລິຍາລົບລຸ່ມໜັ້ນສະຖາບັນກ່ຽວກັບຊາດ,ສາສະໜາ ແລະ ພະມະຫາກະສັດໄທ.
2. ຄົນໄທຖືວ່າຫົວແມ່ນສິ່ງທີ່ສູງສຸດ, ບໍ່ຄວນຈັບຫຼືສິ່ງເຄື່ອງຂອງຂ້າມຫົວ ເຊິ່ງຖືວ່າບໍ່ສຸພາບ.
3. ຄົນໄທຖືວ່າຕົນເປັນຂອງຕໍ່າ, ບໍ່ຄວນໃຊ້ຕີນຊີ້, ເຂ່ຍ ຫຼື ຍ່າງຂ້າງບຸກຄົນ ຫຼື ເຄື່ອງຂອງ ເຊັ່ນ: ອາຫານ, ໜັງສື ເປັນຕົ້ນ.
4. ພະພຸດທະຮູບເປັນສິ່ງທີ່ຄົນໄທໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບ, ບໍ່ຄວນເຮັດສິ່ງໃດໆທີ່ ສະແດງເຖິງການລົບລຸ່ມໜັ້ນເຊັ່ນ: ການປິນ ຫຼື ເອົາໄປວາງໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ.
5. ບໍ່ຄວນແຕ່ງໂຕດ້ວຍຊຸດສີດຳໃນງານິທິມົງຄົນຕ່າງໆເຊັ່ນ: ງານແຕ່ງດອງ, ຢ້ຽມຄົນເຈັບ, ວັນເກີດ ເປັນຕົ້ນ.
6. ບໍ່ຄວນສະແດງຄວາມຮັກດ້ວຍການກອດຈຸບໃນສາທາລະນະ ຫຼື ເຂດສາດສະໜາ.
7. ບໍ່ຄວນແຕ່ງໂຕທີ່ບໍ່ສຸພາບ ເຊັ່ນ: ນຸ່ງສິ້ນ , ຫຼື ຊຸດເປີດປ່າໄຫຼ່ ເມື່ອເຂົ້າໄປສະຖານທີ່ສາດສະໜາ ຫຼື ສະຖານທີ່ສຳຄັນ.
8. ບໍ່ຄວນປະຕິບັດຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນອັບອາຍ, ເສຍໜ້າໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຫຼື ຕໍ່ໜ້າສາທາລະນະຊົນ.
9. ບໍ່ຄວນທັກທາຍຄົນໄທ ໂດຍສະເພາະສຸພາບສະຕິດ້ວຍການໂອບກອດ ຫຼື ຈຸບ
10. ບໍ່ຄວນເວົ້າຈາ ຫຼື ຫຍ້າອາຫານສຽງດັງໃນເວລາຮັບປະທານອາຫານ.

ສັນຍາຈ້າງ

ສັນຍາຈ້າງເປັນດັ່ງຄູ່ມືໃນການປະຕິບັດງານ, ຕ້ອງອ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ສຶກສາລາຍລະອຽດ ແລະ ລັກສະນະການເຮັດວຽກໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາຈ້າງຕ້ອງລະບຸຕໍາແໜ່ງງານ ແລະ ອັດຕາຄ່າຈ້າງ (ຕ້ອງບໍ່ຕໍ່າກວ່າ ອັດຕາຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ) ແລະ ຕ້ອງລະບຸວັນທີ່ຈ່າຍຄ່າຈ້າງບໍ່ຕໍ່າກວ່າເດືອນລະໜຶ່ງຄັ້ງ.

2. ຕ້ອງລະບຸໄລຍະເວລາການຈ້າງຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າເປັນສັນຍາເຮັດວຽກ 1 ປີ ຫຼື 2 ປີ ພ້ອມລະບຸສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.

3. ຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກປົກກະຕິ ບໍ່ ເກີນ 8 ຊົ່ວໂມງ/ວັນ ວຽກທີ່ ອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຈະບໍ່ເກີນ 7 ຊົ່ວໂມງ/ວັນ, ຖ້າເກີນຈາກຈຳນວນເຮັດວຽກຕ້ອງໄດ້ຮັບຄ່າລ່ວງເວລາ ແລະ ໃນ 1 ອາທິດເຮັດວຽກ 6 ວັນ.

4. ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈັດໃຫ້ລູກຈ້າງພັກປະຈຳອາທິດ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງອາທິດລະ 1 ວັນ ແລະ ວັນພັກປະເພນີໄທ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງປີລະ 13 ວັນ ແລະ ເມື່ອລູກຈ້າງເຮັດວຽກຄົບໜຶ່ງປີ ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈັດໃຫ້ລູກຈ້າງພັກປະຈຳປີ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເປັນເວລາບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 6 ວັນເຮັດວຽກ.

5. ຖ້ານາຍຈ້າງໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກເກີນເວລາເຮັດວຽກປົກກະຕິ ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າລ່ວງເວລາໃຫ້ລູກຈ້າງໃນອັດຕາ 1.5 ເທົ່າ ຂອງຄ່າຈ້າງປົກກະຕິຕໍ່ຊົ່ວໂມງ. ຖ້ານາຍຈ້າງໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກໃນວັນພັກ ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເຮັດວຽກໃນວັນພັກໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງໃນອັດຕາ 2 ເທົ່າ ຂອງຄ່າຈ້າງປົກກະຕິຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

6. ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈັດອາຫານໃຫ້ລູກຈ້າງທຸກວັນເຮັດວຽກ ວັນລະ 3 ຄາບ ໂດຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ຕົກລົງກັນເອງລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ.

7. ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈະຈັດບ່ອນພັກອາໄສທີ່ປອດໄພ ແລະ ຖືກຫຼັກອານາໄມໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງ, ໂດຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເລື່ອງບ່ອນພັກໃຫ້ຕົກລົງກັນເອງລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ.

8. ນາຍຈ້າງຕົກລົງຈັດໃຫ້ມີການປິ່ນປົວພະຍາບານແກ່ລູກຈ້າງຕະຫຼອດລະຍະເວລາຂອງສັນຍາຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບ, ປະກາດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ.

9. ນາຍຈ້າງຈະຈ່າຍຄ່າເດີນທາງຂອງລູກຈ້າງຮອດປະເທດໄທ ລວມທັງຈັດລົດຮັບສິ່ງລູກຈ້າງຈົນຮອດບ່ອນພັກ ແລະ ຈ່າຍຄ່າໂດຍສານກັບຄືນພູມລຳເນົາຂອງລູກຈ້າງໃນກໍລະນີທີ່ເຮັດວຽກຄົບສັນຍາ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ເປັນຄວາມຮັບຜິດຂອງລູກຈ້າງ ຫຼື ລູກຈ້າງເປັນຝ່າຍບອກເລີກສັນຍາ.

10. ລູກຈ້າງຕ້ອງເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດນາຍຈ້າງເຊິ່ງກຳນົດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂກົດໝາຍ ແລະ ໃຫ້ເຄົາລົບຕໍ່ທຳນຽມປະເພນີໄທ/ ລູກຈ້າງຕ້ອງເຮັດວຽກໃຫ້ກັບນາຍຈ້າງເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ໄປເຮັດວຽກໃຫ້ກັບບຸກຄົນອື່ນ/ລູກຈ້າງຕ້ອງບໍ່ປະຕິບັດການໃດໆໃນລັກສະນະຊຸມນຸມປະທ້ວງ ຫຼື ໂຮມໂຕເຮັດໃນສິ່ງຜິດກົດໝາຍ.

11. ກໍລະນີທີ່ນາຍຈ້າງຕ້ອງການທີ່ຈະຍົກເລີກສັນຍາ ນາຍຈ້າງຕ້ອງບອກກ່າວໃຫ້ລູກຈ້າງຮັບຊາບລ່ວງໜ້າ 1 ເດືອນ ຫຼື ຈ່າຍເງິນຄ່າຈ້າງ 1 ເດືອນແທນການບອກເລີກສັນຍາ ຫຼື ໃຫ້ເປັນໄປຕາມກົດໝາຍແຮງງານໄທ, ລວມທັງນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເດີນທາງກັບປະເທດໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງດ້ວຍ/ກໍລະນີລູກຈ້າງຕ້ອງການຍົກເລີກສັນຍາ ຕ້ອງບອກກ່າວໃຫ້ນາຍຈ້າງຮັບຊາບລ່ວງໜ້າ 1 ເດືອນ ແລະ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເດີນທາງກັບປະເທດດ້ວຍຕົນເອງ.

12. ນາຍຈ້າງຈະຕ້ອງອົບພະຍົບລູກຈ້າງໄປຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພເມື່ອເກີດວິກິດການເຊັ່ນ: ໄພທຳມະຊາດ, ການຈະລາຈົນ, ການສູ້ຮົບ ຫຼື ສົງຄາມ ແລະ ຖ້າສະຖານະການບໍ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເຮັດວຽກຕໍ່ໄປ, ນາຍຈ້າງຕ້ອງສົ່ງລູກຈ້າງກັບປະເທດ ເຊິ່ງນາຍຈ້າງເປັນຜູ້ອອກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ/ເງື່ອນໄຂອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໃນສັນຍານີ້ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມກົດໝາຍ.

ກໍລະນີເຮັດວຽກໃນເຮືອປະມົງ ຕ້ອງໃຊ້ສັນຍາຈ້າງໃນວຽກປະມົງທະເລ

ມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາຈ້າງຕ້ອງລະບຸຕໍາແໜ່ງ/ວັນເລີ່ມເຮັດວຽກ/ກໍລະນີສັນຍາຈ້າງ ມີກໍານົດໄລຍະເວລາໃຫ້ລະບຸວັນສິ້ນສຸດຂອງສັນຍານໍາ.

2. ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງດັ່ງນີ້:

2.1 ຄ່າຈ້າງໃຫ້ວັນລະ/ເດືອນລະ ບໍ່ຕໍ່າກວ່າອັດຕາຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ (ໃຫ້ກໍານົດລາຍລະອຽດເງື່ອນໄຂ ແລະ ວິທີການຈ່າຍ).

2.2 ສ່ວນແບ່ງຕາມມູນຄ່າຂອງສັດນໍ້າທີ່ຈັບໄດ້ໃຫ້ເປັນໄປຕາມການຕົກລົງ (ລະບຸຈໍານວນເງິນ ຫຼື ເປີເຊັນແບ່ງຈ່າຍໂດຍກໍານົດລາຍລະອຽດເງື່ອນໄຂ ແລະ ວິທີການຈ່າຍ).

2.3 ເງິນອື່ນໆ (ຖ້າມີ) ໃຫ້ເປັນໄປຕາມການຕົກລົງ (ໃຫ້ກໍານົດລາຍລະອຽດເງື່ອນໄຂ ແລະ ວິທີການຈ່າຍ).

3. ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈັດເວລາພັກໃຫ້ລູກຈ້າງມີເວລາພັກບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 10 ຊົ່ວໂມງ ໃນໄລຍະເວລາການເຮັດວຽກ 24 ຊົ່ວໂມງ ແລະ ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 77 ຊົ່ວໂມງ ໃນໄລຍະການເຮັດວຽກ 7 ວັນ.

4. ນາຍຈ້າງເປັນຜູ້ຈັດສະຫວັດດີການດັ່ງນີ້:

4.1 ຈັດໃຫ້ມີອາຫານ ແລະ ນໍ້າດື່ມທີ່ສະອາດ ແລະ ຖືກອະນາໄມ, ຫ້ອງນໍ້າ ແລະ ຢາ ເພື່ອໃຊ້ປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ໃນຈໍານວນທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບການເຮັດວຽກ ແລະ ໄລຍະເວລາການໃຊ້ຊີວິດເທິງເຮືອ.

4.2 ສະຫວັດດີການອື່ນໆຖ້າມີໃຫ້ລະບຸ

5. ນາຍຈ້າງມີໜ້າທີ່ຈັດເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນເພື່ອຄວາມປອດໄພໃນການເຮັດ ວຽກເທິງເຮືອ ເຊິ່ງມີມາດຕະຖານຕາມກົດໝາຍກໍານົດ ລວມທັງໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ລູກຈ້າງກ່ຽວ ກັບສະພາບການເຮັດວຽກ, ການໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນດັ່ງກ່າວກ່ອນການເຮັດວຽກ.

6. ລູກຈ້າງຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃຫ້ເປັນໄປຕາມສັນຍາ ແລະ ສຸດຈະລິດ, ບໍ່ຈົງໃຈຂັດຄໍາສັ່ງຂອງນາຍຈ້າງ ຫຼື ປະຖົມໜ້າທີ່ ຫຼື ການກະທໍາອື່ນໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ນາຍຈ້າງໄດ້ ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ.

7. ລູກຈ້າງມີສິດຕິດຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ/ສູນປະສານງານແຮງງານປະມົງ/ຄອບຄົວ.

8. ເງື່ອນໄຂອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໃນສັນຍານີ້ ໃຫ້ລູກຈ້າງ ແລະ ນາຍຈ້າງປະຕິບັດ ຕາມກົດກະຊວງຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃນວຽກການປະມົງທະເລ ພ.ສ 2557, ຍົກເວັ້ນແຕ່ກໍ ລະນີທີ່ນາຍຈ້າງທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ລູກຈ້າງສູງກວ່າມາດຕະຖານທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດກະຊວງສະບັບ ດັ່ງກ່າວ ກໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນັ້ນ.

ສິດປະໂຫຍດ

ປະກັນສັງຄົມ

ແຮງງານຕ່າງດ້າວເຊິ່ງເປັນຜູ້ປະກັນຕົນເອງຈະໄດ້ຮັບສິດດ້ານການປົນປົວພະຍາບານຕາມບັດຮັບຮອງສິດການປົນປົວຮັກສາພະຍາບານ ຫຼື ເຄືອຂ່າຍຂອງສະຖານທີ່ປົນປົວໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແຕ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຈ່າຍເງິນສົມທົບເຂົ້າສູ່ລະບົບປະກັນສັງຄົມຕາມພະລາດຊະບັນຍັດປະກັນສັງຄົມ ພ.ສ 2533 ແລະ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຕາມພະລາດຊະບັນຍັດປະກັນສັງຄົມ ພ.ສ 2533 ແລະ ພະລາດຊະບັນຍັດເງິນທົດແທນ ພ.ສ 2537 ດັ່ງນີ້:

1. ກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຮງງານຕ່າງດ້າວ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນກັບຫ້ອງການປະກັນສັງຄົມ ແລະ ຈ່າຍເງິນສົມທົບກອງທຶນປະກັນສັງຄົມໃນອັດຕາ 5% ຂອງຄ່າຈ້າງ, ນາຍຈ້າງສົມທົບ 5% ລັດຖະບານ 2.75%, ໄດ້ຮັບສິດປະໂຫຍດ 7 ກໍລະນີຄື: ກໍລະນີເຈັບເປັນ ຫຼື ປະສົບອັນຕະລາຍ, ພິການ, ເສຍຊີວິດເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນເນື່ອງຈາກການເຮັດວຽກ ລວມທັງກໍລະນີອອກລູກ, ສິງເຄາະເດັກ, ເຖົ້າແກ່ ແລະ ຫວ່າງງານ.

2. ກອງທຶນເງິນທົດແທນ, ນາຍຈ້າງຂອງແຮງງານຕ່າງດ້າວ ເປັນຜູ້ຈ່າຍສົມທົບຝ່າຍດຽວໃນອັດຕາ 0.2 - 1% ຂອງຄ່າຈ້າງຕາມຄວາມສ່ຽງຂອງປະເພດກິດຈະການໂດຍໄດ້ຮັບສິດປະໂຫຍດໃນກໍລະນີ ປະສົບອັນຕະລາຍ ຫຼື ເຈັບເປັນ, ພິການ, ສູນຫາຍ ຫຼື ຕາຍ ເນື່ອງຈາກການເຮັດວຽກ.

ກຸ່ມແຮງງານຕ່າງດ້າວທີ່ນຳເຂົ້າຕາມ MOU ທີ່ເຮັດວຽກໃນປະເພດງານຮັບໃຊ້ໃນບ້ານກະສິກຳ, ປະສຸສັດ, ປະມົງ, ຄ້າຂາຍທີ່ບໍ່ແມ່ນທຸລະກິດບໍ່ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບົບປະກັນສັງຄົມ ແຕ່ສາມາດເຂົ້າສູ່ລະບົບປະກັນສຸຂະພາບຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກໂດຍການຊື້ປະກັນສຸຂະພາບ 1,600 ບາດຕໍ່ປີ

ສິດປະກັນສຸຂະພາບ

ສິດການປິ່ນປົວພະຍາບານຕາມລະບົບປະກັນສຸຂະພາບຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ແຮງງານຕ່າງດ້າວຕ້ອງເຂົ້າກວດສຸຂະພາບ ແລະ ເຮັດປະກັນສຸຂະພາບກັບສະຖານທີ່ປິ່ນປົວທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກປະກາດກຳນົດ, ເຊິ່ງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າກວດສຸຂະພາບ 500 ບາດ ແລະ ຄ່າປະກັນສຸຂະພາບ 1,600 ບາດຕໍ່ປີ ຈຶ່ງຈະເຂົ້າສູ່ລະບົບປະກັນສັງຄົມເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນໄທ, ການຂໍຮັບບໍລິຈາກຕາມໂຄງການປະກັນສຸຂະພາບນັ້ນ ສາມາດເລືອກສະຖານທີ່ປິ່ນປົວທີ່ຕ້ອງການຮັບການປິ່ນປົວ. ແຮງງານຕ່າງດ້າວສາມາດໃຊ້ສິດເຂົ້າຮັບການປິ່ນປົວໄດ້ທີ່ ສະຖານທີ່ປິ່ນປົວທີ່ໄດ້ແຈ້ງໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ວິໄນ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ

ຂໍ້ຄວນປະຕິບັດເພື່ອຄວາມປອດໃນການເຮັດວຽກ

1. ຫ້າມສູບຢາໃນບໍລິເວນໂຮງງານ, ຍົກເວັ້ນບໍລິເວນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສູບ.
2. ຫ້າມທໍ່ມນໍ້າລາຍລົງພື້ນ ຫຼືບໍລິເວນເຮັດວຽກ.
3. ຖ້ຳຂີ້ເຫຍື້ອໃນຖັງທີ່ຈັດໄວ້ເທົ່ານັ້ນ.
4. ແຕ່ງໂຕໃຫ້ຮັດກຸມເໝາະສົມກັບການເຮັດວຽກ.
5. ກວດກາສະພາບຂອງເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໃຊ້ງານໃນສະພາບພ້ອມ.
6. ບໍ່ໃຊ້ເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາວິທີການໃຊ້.
7. ໃສ່ອຸປະກອນປ້ອງກັນອັນຕະລາຍທຸກຄັ້ງ ເມື່ອປະຕິບັດງານທີ່ອາດເກີດອັນຕະລາຍ.
8. ບໍ່ຫຼິ້ນ ຫຼື ຢອກກັນໃນຂະນະເຮັດວຽກ.
9. ຖ້າເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນການໃຊ້ງານເປເພໃນຂະນະເຮັດວຽກຕ້ອງແຈ້ງຜູ້ຄວບຄຸມທັນທີ.
10. ຖ້າເກີດອຸປະຕິເຫດໃນຂະນະເຮັດວຽກ ຕ້ອງແຈ້ງຜູ້ຄວບຄຸມທັນທີ.
11. ເມື່ອຢຸດເຮັດວຽກຕ້ອງເຮັດຄວາມສະອາດເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນໃຊ້ງານ ຈົນຮອດພື້ນທີ່ເຮັດວຽກ.
12. ຫ້າມນໍາເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນຕ່າງໆ ອອກນອກບໍລິເວນພື້ນທີ່ເຮັດວຽກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ
13. ຕ້ອງສຶກສາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຄວາມປອດໄພຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດ

1. ການເຮັດວຽກໃນບ່ອນສູງຕ້ອງໃສ່ເຂັດຂັດນິລະໄພ ແລະ ສາຍຊ່ວຍຊີວິດ ໃນຂະນະເຮັດວຽກ.

2. ໄຟຟ້າຊອດ ອັນຕະລາຍທີ່ປ້ອງກັນໄດ້ດ້ວຍ

- ບໍ່ໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເປ່ເພ.
- ບໍ່ໃຊ້ສາຍໄຟເປື້ອຍຕໍ່ປັກໄຟ.
- ບໍ່ແມ່ນສາຍໄຟຂາດ, ຫຼຸດ, ປຽກ, ເປື້ອນນ້ຳມັນ ຫຼື ເສື່ອມສະພາບ.
- ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍຂອງໄຟຟ້າ.
- ຫ້າມໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າໃນເວລາຕອນປຽກ.

3. ການຍົກເຄື່ອນຍ້າຍເຄື່ອງຢ່າງປອດໄພ ແລະ ບໍ່ປວດຫຼັງ, ຕ້ອງປະຕິບັດ ໃຫ້ຖືກວິທີ. ຖ້າຍົກບໍ່ໄຫວໃຫ້ເອິ້ນໝູ່ມາຊ່ວຍຍົກ ເທົ່ານັ້ນກໍສາມາດປ້ອງການອາກາດ ບາດເຈັບກະດູດສັນຫຼັງຈາກການຍົກເຄື່ອງໜັກໆໄດ້ແລ້ວ.

- 4. ຮຽນຮູ້ວິທີການປະຕິບັດຕົນເອງ ເມື່ອເກີດໄພໄໝ້ ແລະ ວິທີໃຊ້ຖັງດັບເພີງ.
- 5. ຮຽນຮູ້ເຄື່ອງໝາຍຄວາມປອດໄພ.

ກະລຸນາຫຼີກລ້ຽງ ແລະ ລະມັດລະວັງ

1. ການເຮັດວຽກກັບເຄື່ອງຈັກທີ່ບໍ່ປອດໄພຫຼືບໍ່ເໝາະສົມກັບວຽກ.

2. ການເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ອັນຕະລາຍເຊັ່ນ: ບໍລິເວນເຄື່ອງຈັກກຳລັງເຮັດວຽກ, ການຍືນກ້ອງເຄື່ອງຂອງທີ່ແຂວນຢູ່ສູງ, ການຍ່າງໃນພື້ນທີ່ບໍ່ປອດໄພ.

3. ການກວດກາອຸປະກອນ, ການເຮັດຄວາມສະອາດ, ການສ້ອມແປງ ຫຼື ການກວດກາ ເຄື່ອງຈັກໃນຂະນະທີ່ເຄື່ອງຈັກກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່, ກຳລັງຍົກ ຫຼື ກຳລັງຮ້ອນ.

4. ການແລ່ນເຄື່ອງຈັກທັນທີໂດຍບໍ່ມີການໃຫ້ສັນຍານແກ່ຜູ້ອື່ນທີ່ຢູ່ບໍລິເວນໃກ້ ຄຽງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ກວດເຊັກຄວາມປອດໄພກ່ອນແລ່ນເຄື່ອງ.

5. ການບໍ່ໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນອັນຕະລາຍສ່ວນບຸກຄົນຫຼືໃຊ້ບໍ່ເໝາະສົມຫຼືບໍ່ ຖືກຕ້ອງຫຼືມຸ່ງເສື້ອຜ້າທີ່ບໍ່ປອດໄພ.

ຈົ່ງເຊື່ອມໝັ້ນວ່າ ອຸປະຕິເຫດຈະເປັນສູນໄດ້ ຖ້າທຸກຄົນມີຄວາມລະມັດລະວັງ ໃນການປະຕິບັດງານຂອງຕົນ

ສຸຂະອະນາໄມພື້ນຖານ

ໄດ້ແກ່ການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບດ້ວຍຕົນເອງເພື່ອມີສຸຂະພາບກາຍທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ສຸຂະພາບຈິດທີ່ດີ, ແນະນຳໂດຍຫ້ອງການກອງທຶນສະໜັບສະໜູນການເສີມສ້າງສຸຂະພາບມີດັ່ງນີ້:

1. ກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.
2. ຫຼິ້ນກິລາເທື່ອລະ 30 ນາທີ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ
3. ຮູ້ຈັກຄວບຄຸມອາລົມຢ່າງເໝາະສົມ
4. ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີທັງໃນບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນ.
5. ຫຼີກລ້ຽງປັດໃຈສ່ຽງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດຕ່າງໆ.
6. ງົດອະບາຍຍາມຸກ, ສຸບຢາ, ເຫຼົ້າ, ຢາເສບຕິດ, ການພະນັນ ແລະ ສຳສ່ວນທາງເພດ.

ກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ

ພະລາດຊະບັນຍັດຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ພ.ສ 2541

ການປະຕິບັດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ

ນາຍຈ້າງຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ລູກຈ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງເທົ່າທຽມກັນໃນການ
ໃນການຈ້າງງານ ເວັ້ນແຕ່ລັກສະນະ ຫຼື ສະພາບງານບໍ່ສາມາດປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນໄດ້.

ເວລາເຮັດວຽກປົກກະຕິ

ວຽກງານທຸກປະເພດບໍ່ກາຍ 8 ຊົ່ວໂມງ/ວັນ

ວຽກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ 7 ຊົ່ວໂມງ/ວັນ.

ການເຮັດວຽກລ່ວງເວລາ

ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍິນຍອມຈາກລູກຈ້າງ, ແຕ່ຖ້າເປັນວຽກທີ່ເຮັດຕິດຕໍ່ກັນໄປ
ຖ້າຢຸດເຊົາຈະເສຍຫາຍແກ່ວຽກ ຫຼື ເປັນວຽກສຸກເສີນ ນາຍຈ້າງອາດໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກ
ລ່ວງເວລາໄດ້ເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນ.

ການເຮັດວຽກໃນສັນພັກ

ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍິນຍອມຈາກລູກຈ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດຕິດຕໍ່ກັນໄປ,
ຖ້າຢຸດເຮັດຈະເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ວຽກ ແລະ ວຽກສຸກເສີນ ຫຼື ກິດຈະການໂຮງແຮມ,
ມະຫໍລະສົບ, ວຽກຂົນສົ່ງ, ຮ້ານອາຫານ, ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງດື່ມ, ສະໂມສອນ, ສະມາຄົມ ຫຼື
ໂຮງໝໍ, ນາຍຈ້າງອາດໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກໃນວັນພັກ.

ເວລາພັກ

ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າວັນລະ 1 ຊົ່ວໂມງ, ຫຼັງຈາກທີ່ລູກຈ້າງເຮັດວຽກມາແລ້ວບໍ່ກາຍ 5
ຊົ່ວໂມງ ຕິດຕໍ່ກັນ.

ສໍາລັບລູກຈ້າງເດັກນ້ອຍ ຫຼັງຈາກເຮັດວຽກມາແລ້ວບໍ່ກາຍ 4 ຊົ່ວໂມງຕິດຕໍ່ກັນ.

ວັນພັກ

ວັນພັກປະຈຳອາທິດບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 1 ວັນ/ອາທິດ

ວັນພັກຕາມປະເພນີ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 13 ວັນ/ປີ ລວມວັນກຳມະກອນແຫ່ງຊາດ.

ລູກຈ້າງທີ່ເຮັດວຽກຕິດຕໍ່ກັນຄົບ 1 ປີ ມີສິດພັກຜ່ອນປະຈຳປີ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 6 ວັນເຮັດວຽກ/ປີ.

ການຄອບພັກ

ການຄອບພັກເຈັບເປັນ, ໄດ້ເທົ່າທີ່ເຈັບເປັນຈິງ, ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຕະຫຼອດລະຍະເວລາທີ່ຄອບ ແຕ່ບໍ່ກາຍ 30 ວັນ/ປີ.

ຄອບວຽກໄດ້ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ບັງຄັບການເຮັດວຽກ

ວັນພັກເພື່ອອອກລູກ, ລູກຈ້າງເພດຍິງມີສິດລາພັກອອກລູກໜຶ່ງເທື່ອບໍ່ເກີນ 90 ວັນ ນັບລວມວັນພັກທີ່ມີລະຫວ່າງວັນຄອບລາພັກດ້ວຍ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງບໍ່ກາຍ 45 ວັນ.

ຄ່າຈ້າງ

ຈ່າຍບໍ່ໜ້ອຍກວ່າເດືອນລະໜຶ່ງຄັ້ງ ແລະ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າອັດຕາຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ.

ຄ່າລ່ວງເວລາໃນການນັດວຽກ

ຈ່າຍບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 1.5 ເທົ່າ ຂອງຄ່າຈ້າງປົກກະຕິຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

ຄ່າຊົດເຊີຍ

ນາຍຈ້າງຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃຫ້ລູກຈ້າງເມື່ອເຊົາຈ້າງລູກຈ້າງໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນມາດຕາຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ນາຍຈ້າງມີສິດເຊົາຈ້າງໂດຍບໍ່ຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍ ໃນກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (1) ສີ່ໂກງຕໍ່ໜ້າທີ່ ຫຼື ເຮັດຜິດທາງອາຍາໂດຍເຈດຕະນາແກ່ນາຍຈ້າງ.
- (2) ຕັ້ງໃຈເຮັດໃຫ້ນາຍຈ້າງໄດ້ຮັບຄວາມເສບຫາຍ.

(3) ປະໝາດເລີ່ມເລີ້ ເປັນເຫດໃຫ້ນາຍຈ້າງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮຸນແຮງ.

(4) ຝ່າຜົນຂໍ້ບັງຄັບກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກ ຫຼື ລະບຽບ ຫຼື ຄໍາສັ່ງຂອງນາຍຈ້າງ ຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ນາຍຈ້າງໄດ້ຕັກເຕືອນເປັນໜັງສືແລ້ວ. ພ້ອມນີ້ໜັງສືເຕືອນມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ບໍ່ກາຍ 1 ປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ລູກຈ້າງເຮັດຜິດ, ເວັ້ນແຕ່ກໍລະນີທີ່ຮ້າຍແຮງນາຍຈ້າງບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຕັກເຕືອນ.

(5) ລະເລີຍໜ້າທີ່ເປັນເວລາ 3 ວັນເຮັດວຽກຕິດຕໍ່ກັນ ບໍ່ວ່າຈະມີວັນພັກຂຶ້ນຫຼືບໍ່ກໍຕາມ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນອັນສົມຄວນ.

(6) ໄດ້ຮັບໂທດຈໍາຄຸກຕາມຄໍາພິພາກສາໃນທີ່ສຸດໃຫ້ຈໍາຄຸກ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ເປັນໂທດສໍາລັບຄວາມຜິດທີ່ໄດ້ເຮັດໂດຍປະໝາດ ຫຼືຄວາມຜິດພະຫຸໂທດ.

ກົດກະຊວງຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃນການປະມົງທະເລ ພ.ສ 2557

ໃນກົດຈະກໍາປະມົງທະເລທີ່ ມີລູກຈ້າງຕັ້ງແຕ່ 1 ຄົນ ຂຶ້ນໄປ ນາຍຈ້າງຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

1. ຫ້າມຫັກຄ່າຈ້າງລູກຈ້າງ ຍົກເວັ້ນແມ່ນການຫັກຕາມມາດຕາ 76 ແຫ່ງພະລາດຊະບັນຍັດຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ພ.ສ 2541.

2. ຫ້າມເອີ້ນ ຫຼື ຮັບຫຼັກປະກັນຈາກລູກຈ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເປັນວຽກຕາມທີ່ກໍານົດໃນປະກາດກະຊວງແຮງງານ ເລື່ອງຫຼັກເກນ ແລະ ວິທີການເອີ້ນ ຫຼືຮັບຫຼັກປະກັນການເຮັດວຽກ ຫຼື ຫຼັກປະກັນຄວາມເສຍຫາຍໃນການເຮັດວຽກຈາກລູກຈ້າງ ພ.ສ 2551.

3. ຫ້າມຮັບເດັກນ້ອຍຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ເຮັດວຽກ.

4. ໃຫ້ນາຍຈ້າງຈ່າຍຄ່າຈ້າງບໍ່ຕໍ່າກວ່າອັດຕາຄ່າຈ້າງຂຶ້ນຕໍ່າ.

5. ຕ້ອງຈັດໃຫ້ລູກຈ້າງມີເວລາພັກ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 10 ຊົ່ວໂມງ ໃນລະຫວ່າງການເຮັດວຽກ 24 ຊົ່ວໂມງ ແລະ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 77 ຊົ່ວໂມງ ໃນໄລຍະເວລາການເຮັດວຽກ 7 ວັນ.

6. ຕ້ອງເຮັດສັນຍາຈ້າງເປັນໜັງສືທີ່ມີຂໍ້ຄວາມຖືກຕ້ອງກົງກັນຈໍານວນສອງສະບັບ ເຊິ່ງມອບໃຫ້ລູກຈ້າງ ແລະ ນາຍຈ້າງເກັບໄວ້ຝ່າຍລະໜຶ່ງສະບັບ.

7. ຕ້ອງເອົາຕົວລູກຈ້າງໄປລາຍງານໂຕຕໍ່ພະນັກງານກວດແຮງງານ ຢ່າງໜ້ອຍປີລະ 1 ຄັ້ງ ນັບແຕ່ວັນເຮັດສັນຍາຈ້າງ.

8. ກໍລະນີທີ່ມີລູກຈ້າງຕັ້ງແຕ່ສິບຄົນຂຶ້ນໄປ, ນາຍຈ້າງຕ້ອງເຮັດທະບຽນລູກຈ້າງ, ເອກະສານການຈ່າຍຄ່າຈ້າງ, ຄ່າເຮັດວຽກໃນວັນພັກເປັນພາສາໄທ ເກັບໄວ້ໃຫ້ພະນັກງານກວດແຮງງານກວດກາ.

9. ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຈ້າງ ແລະ ຄ່າເຮັດວຽກໃນວັນພັກເດືອນໜຶ່ງບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 1 ຄັ້ງ, ເງິນສ່ວນແບ່ງໃຫ້ຈ່າຍຕາມທີ່ຕົກລົງກັນ ແຕ່ບໍ່ກາຍ 3 ເດືອນເທື່ອ, ຖ້າຜິດນັດການຈ່າຍໃຫ້ຈ່າຍດອກເບ້ຍຮ້ອຍລະ 15 ເປີເຊັນ ຕໍ່ປີ, ໃນກໍລະນີທີ່ຕັ້ງໃຈເຮັດ ໃຫ້ຈ່າຍເພີ່ມຮ້ອຍລະ 15 ເປີເຊັນ ທຸກ 7 ວັນ.

10. ຕ້ອງຈັດໃຫ້ລູກຄ້າ ມີວັນພັກປະຈຳປີ ໃນປີໜຶ່ງ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 30 ວັນ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງບໍ່ໜ້ອຍກວ່າອັດຕາຄ່າຈ້າງຂຶ້ນຕໍ່າ. ຖ້າໃຫ້ລູກຈ້າງເຮັດວຽກໃນວັນພັກໃຫ້ຈ່າຍເງິນເພີ່ມຂຶ້ນອີກບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 1 ເທົ່າ.

11. ໃຫ້ລູກຈ້າງມີສິດລາພັກໄດ້ເທົ່າກັບໄລຍະເວລາເຈັບປວດແທ້ຈິງ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງປີໜຶ່ງ ບໍ່ກາຍ 30 ວັນ.

12. ຕ້ອງຈ່າຍເງິນໃຫ້ລູກຈ້າງບໍ່ໜ້ອຍກວ່າຮ້ອຍລະ 50 ເປີເຊັນຂອງຄ່າຈ້າງຂຶ້ນຕໍ່າ, ກໍລະນີທີ່ລູກຈ້າງໄປຕົກຄ້າງຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດ ເພາະເຮັດວຽກໃຫ້ນາຍຈ້າງ.

13. ຕ້ອງດຳເນີນການ ຫຼື ອອກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສົ່ງລູກຈ້າງກັບສະຖານທີ່ທີ່ຮັບລູກຈ້າງເຂົ້າເຮັດວຽກ. ໃນກໍລະນີເຮືອອັບປາງ, ລູກຈ້າງປະສົບອັນຕະລາຍ ບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ, ຖ້າພາກລັດເປັນຜູ້ສົ່ງໂຕລູກຈ້າງກັບ ໃຫ້ມີສິດໄລ່ເບ້ຍເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປຄືນຈາກນາຍຈ້າງ.

14. ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ລູກຈ້າງກ່ຽວກັບສະພາບການເຮັດວຽກ, ການໃຊ້ເຄື່ອງມື ສຸຂະອະນາໄມ, ສະພາບຄວາມເປັນຢູ່, ແລະ ອຸປະກອນຄວາມປອດໄພເທິງເຮືອກ່ອນເຮັດວຽກ.

ຄຳແນະນຳໃນຂະນະທີ່ເຮັດວຽກໃນປະເທດໄທ

- ຫ້າມເຮັດຜິດກົດໝາຍ ໄດ້ແກ່ ກົດໝາຍພື້ນຖານກ່ຽວກັບກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ຢາເສບຕິດ, ຫ້າມຫຼິ້ນການພະນັນທຸກຊະນິດ, ຫ້າມຄອບຄອງອາຈຸດບິນ, ຫ້າມຂັດລົດໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃບຂັບຂີ່ຫຼື ຂັບໃນຂະນະເມົາເຫຼົ້າ ເປັນຕົ້ນ.
- ຫ້າມດື່ມເຫຼົ້າ ແລະ ຂອງມືນເມົາ ເຊິ່ງເປັນສາເຫດສຳຄັນຂອງການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ອາດສະຍາກຳ.
- ຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມທຳນຽມ ແລະ ຮຽນຮູ້ມາລະຍາດໄທ.
- ຕ້ອງພັກພາໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກ ແລະ ພ້ອມສະແດງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ.
- ມີມາດລະຍາດໃນການໃຊ້ບໍລິການສາທາລະນະເຊັ່ນ: ບໍ່ຍາດຂຶ້ນລົດໂດຍສານ, ບໍ່ສູບຢາໃນບ່ອນຫ້າມ.
- ເຄົາລົບ ແລະ ເຊື່ອຟັງນາຍຈ້າງຕະຫຼອດຈົນຮອດຫົວໜ້າງານ.
- ຮູ້ຈັກຮັກສາສຸຂະພາບຮ່າງກາຍໃຫ້ແຂງແຮງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາສຸຂະພາບຈິດໃຫ້ສົມບູນຢູ່ສະເໝີ.
- ຮູ້ທັກສະ ແລະ ໜ້າທີ່ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງຕາມສັນຍາຈ້າງ.
- ມີການປະພຶດດີ, ສຸພາບກັບທຸກຄົນ.
- ມີມະນຸດສຳພັນໃນການເຮັດວຽກ ກັບຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ແລະ ເພື່ອຮ່ວມງານ ເພື່ອເສີມສ້າງບັນຍາກາດໃນການເຮັດວຽກ.
- ຕ້ອງແຈ້ງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັນທີທີ່ພົບບັນຫາ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳຈາກນາຍຈ້າງ.
- ບໍ່ປອມເອກະສານລັດຖະການທຸກຊະນິດ.
- ຖ້າຈະລາອອກຈາກວຽກ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ນາຍຈ້າງຮັບຊາບລ່ວງໜ້າ.
- ບໍ່ລະເມີດສິດຜູ້ອື່ນບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຊາດດຽວກັນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ກັບນາຍຈ້າງ.

- ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ປະຕິບັດວຽກງານດ້ວຍຄວາມມານະ ແລະ ຊື່ສັດ.

- ເຄົາລົບກົດຈາລະຈອນ ແລະ ປ້າຍຕ່າງໆ.

- ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ເປັນມິດກັບນາຍຈ້າງ, ເພື່ອຮ່ວມງານ ແລະ ຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

- ຢ່າຫລົງເຊື່ອຜູ້ທີ່ແອບອ້າງວ່າສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ທ່ານຢູ່ ຫຼື ເຮັດວຽກ ໃນປະເທດໄທ ຫຼື ແລ່ນເລື່ອງເອກະສານ ເຊັ່ນ: ພາດສະປ໌, ວິຊາ, ເພາະທ່ານອາດຈະຖືກຫຼອກ ໃຫ້ເສຍສິດທິຖືກຕ້ອງ ແລະ ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພິ, ຂໍໃຫ້ຕິດຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານລັດຖະການເທົ່ານັ້ນ.

ພະລາດຊະບັນຍັດການເຮັດວຽກຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ ພ.ສ 2551

1. ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ໃດທີ່ເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ໂທດຈໍາຄຸກບໍ່ກາຍຫ້າປີ ຫຼື ບັບໄໝຕັ້ງແຕ່ສອງພັນບາດ ຫາ ໜຶ່ງແສນບາດ ຫຼື ທັງຈໍາຄຸກ ທັງບັບໄໝ.

2. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນໃດຮັບຄົນຕ່າງດ້າວເຂົ້າເຮັດວຽກ, ເວັ້ນແຕ່ຄົນ ຕ່າງດ້າວທີ່ມີໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກຕາມປະເພດຫຼືລັກສະນະງານທີ່ລະບຸໄວ້ໃນໃບ ອະນຸຍາດ. ຜູ້ໃດຝ່າຝົນຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດບັບໄໝ ຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງພັນບາດ ຫາໜຶ່ງແສນບາດຕໍ່ຄົນ ຕ່າງດ້າວທີ່ຈ້າງໜຶ່ງຄົນ.

3. ຄົນຕ່າງດ້າວຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດເຮັດວຽກກັບຕົນ ຫຼື ຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ໃນລະຫວ່າງເວລາເຮັດວຽກ ຖ້າຝ່າຝົນບໍ່ປະຕິບັດຕ້ອງຮັບໂທດບັບໄໝບໍ່ກາຍໜຶ່ງພັນບາດ.

4. ບໍ່ປ່ຽນນາຍຈ້າງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ຄົນຕ່າງດ້າວຕ້ອງເຮັດວຽກກັບນາຍຈ້າງ ທີ່ລະບຸໃນສັນຍາເຮັດວຽກເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ສາມາດປ່ຽນນາຍຈ້າງໄດ້ ຍົກເວັ້ນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ 4 ກໍລະນີ ຄື: ນາຍຈ້າງຕາຍ, ນາຍຈ້າງລົ້ມລະລາຍ, ນາຍຈ້າງທໍາຮ້າຍຮ່າງກາຍລູກຈ້າງ ແລະ ນາຍຈ້າງບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຈ້າງແຮງງານ ຫຼື ກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງແຮງງານ.

ການຂໍຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນປະເທດໄທ

1. ສະຖານເອອັກຄະລະຖະທູດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວປະຈຳໄທ,
ເລກທີ 520,502/1-3 ຖະໜົນປະຊາອຸທິດ, ວັງທອງຫຼາງ, ເຂດວັງທອງຫຼາງ,
ບາງກອກ 10310
ເບີໂທ 0-2539-6667 ໂທລະສານ 0-2539-6678
2. ຫ້ອງການຕໍາຫຼວດແຫ່ງຊາດ ແຈ້ງເຫດດ່ວນ ເຫດຮ້າຍ Hot line 191
3. ສະຖາບັນເພດສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ Hot line 1669
(ເຈັບປ່ວຍສຸກເສີນບໍລິການພີ 24 ຊົ່ວໂມງ)
4. ກົມການຈັດຫາງານ www.doe.go.th ຫຼື Hot line 1694 ຫຼື
ສໍານັກງານຈັດຫາງານແຂວງ ທຸກ ແຂວງ
5. ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທໍາຈາກການຈ້າງງານລູກຈ້າງສາມາດຮ້ອງຮຽນໄດ້ທີ່ກົມສະຫວັດດີການ
ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຮງງານ www.labour.go.th ຫຼື
Hot line 1546 ຫຼື ຫ້ອງການສະຫວັດດີການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຮງງານແຂວງ ທຸກແຂວງ.
6. ຖ້າຖືກລະເມີດສິດມະນຸດ ຕິດຕໍ່ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການສິດມະນຸດແຫ່ງຊາດ.
ໂທລະສັບ 0-2141-3800, 0-2141-3900
ຫຼື Hot line 1377 ຫຼື www.nhrc.co.th
7. ສົງໄສ ຫຼື ພົບເຫັນການຄ້າມະນຸດ ແຈ້ງໄດ້ທີ່ຫ້ອງການພັດທະນາສັງຄົມແລະ
ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງມະນຸດໃນແຂວງນັ້ນ ຫຼື ສູນປະຊາບະດີ. Hot line 1300
8. ຮັບແຈ້ງບັນຫາແຮງງານຕ່າງດ້າວ www.doe.go.th/helpme

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອ້າງອິງ

1. ກົມສະຫວັດດີການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ກະຊວງແຮງງານ
2. ຫ້ອງການປະກັນສັງຄົມ ກະຊວງແຮງງານ.
3. ຫ້ອງການຈັດຫາງານ ແຂວງ ສະກົນນະຄອນ, ກົມການຈັດຫາງານ ກະຊວງແຮງງານ.

